

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

nr. 1821 / 19.08.07
Data 19.08.2007

Biroul permanent al Senatului
Bp 296 / 13.08.2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Codului de Procedură Penală*, inițiată de șase deputați din Grupul parlamentar al PSD (Bp. 296/2007).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea art. 172 alin. (1) din Codul de procedură penală, în sensul extinderii dreptului apărătorului de a asista la efectuarea oricărui act de urmărire penală.

II. Propuneri și observații

1. Conform Expunerii de motive, amendarea textului este necesară deoarece reglementarea actuală *„poate crea posibilitatea unor abuzuri din partea organelor de urmărire penală, singurele care apreciază dacă și când un avocat poate să asiste la efectuarea actelor de urmărire penală, lipsind practic de conținut dreptul la apărare.”*

Menționăm că textul art. 172 alin. (1) a fost modificat de prevederile Legii nr. 356/2006, ca urmare a unui amendament al Comisiei juridice, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților, conform Raportului asupra *proiectului de Lege pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea*

altor legi (PLx 136/2006), astfel: „În cursul urmăririi penale, apărătorul învinuitului sau inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală care implică audierea sau prezența învinuitului sau inculpatului căruia îi asigură apărarea și poate formula cereri și depune memorii. Lipsa apărătorului nu împiedică efectuarea actului de urmărire penală, dacă există dovada că apărătorul a fost încunoștințat de data și ora efectuării actului. Încunoștințarea se face prin notificare telefonică, fax, internet sau prin alte asemenea mijloace, încheindu-se, în acest sens, un proces-verbal.”

Referitor la încălcarea drepturilor persoanei cercetate, precizăm că, potrivit art. 202 din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală este obligat să aibă rol activ, adică să adune probe atât în favoarea, cât și în defavoarea învinuitului sau inculpatului, chiar dacă învinuitul sau inculpatul recunoaște fapta, organul de urmărire penală fiind obligat, totodată, să explice învinuitului sau inculpatului, precum și celorlalte părți drepturile lor procesuale. Deci, indiferent de persoana învinuitului sau inculpatului și indiferent de fapta comisă, aceasta are dreptul de a fi informată despre toate drepturile pe care legea penală/procesuală i le oferă, pentru a putea apăra, inclusiv prin plângeri formulate potrivit dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ din Codul de procedură penală.

2. Nu se poate susține că prevederile actuale ale art. 172 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile art. 24 – Dreptul la apărare, ori pe cele ale art. 21 – Accesul liber la justiție din Constituție, republicată.

În acest sens, facem precizarea că, potrivit prevederilor art. 278 și art. 278¹ din Codul de procedură penală, se poate face plângere contra actelor procurorului, care se rezolvă de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel ori de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și plângere în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de neprimire în judecată, astfel încât accesul liber la justiție și dreptul la apărare este respectat, cele două articole menționate fiind chiar o garanție împotriva eventualelor nelegalități comise de procuror.

3. Precizăm că faza de urmărire penală a procesului penal este caracterizată prin necontradictorialitate și prin lipsa de publicitate, organul judiciar administrând probele fără a le pune în discuția părților, fapt care conferă urmăririi penale operativitate și fără a informa persoanele implicate despre efectuarea actelor de urmărire penală. Cu

toate acestea, pot exista momente, pe parcursul desfășurării urmăririi penale, când părțile sau alte persoane pot lua cunoștință de unele probe administrate în cauză (cazul confruntării, prelungirii arestării preventive, etc.). Potrivit prevederilor art. 250-254 din Codul de procedură penală, după punerea în mișcare a acțiunii penale, dacă au fost efectuate toate actele de urmărire necesare, organul de cercetare penală prezintă inculpatului materialul de urmărire penală, acesta având dreptul să formuleze cereri noi sau declarații suplimentare. Din acest moment, faza de urmărire penală devine publică.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU TARICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului